

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/84/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120201584
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3120201584.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu O. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, zastúpeného JUDr. Jirím Choutkom, advokátom so sídlom Štúrovo námestie 121, Trenčín, proti žalovaným 1) TRUSTFIN, s. r. o., so sídlom Šafárikova 2731/6, Trenčín, IČO 47225874, 2) EX - FIN Slovakia, s. r. o., so sídlom Záhumenská 1806/3, Trenčín, IČO 47631198, 3) Y. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, Trenčín, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 18C/8/2020-69 zo dňa 1. júla 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným 1/, 2/, 3/ v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že dobrovoľná dražba nehnuteľností zapísaných na LV. č. XX vedenom Okresným úradom Trenčín, katastrálnym odborom pre k.ú. R., a to rodinného domu súp. č. XXX postaveného na parcele registra C, parc. č. XXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 458 m², pozemku parcela registra C, parc. č. XXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 458 m², pozemku parcela registra C, parc. č. XXX, orná pôda o výmere 1.584 m² a pozemku parcela registra C, parc. č. XXX, záhrada o výmere 677 m², konaná dňa 16.12.2019 žalovaným 2/ ako dražobníkom na notárskom úrade notárky Zuzany Karasovej je neplatná. Výrokom II. žalobcovi voči žalovaným 1/ - 3/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že žalovaní 1/ - 3/ sú povinní žalobcovi trovy konania uhradiť spoločne a nerozdielne. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 3 ods. 6, § 12 ods. 4, § 19 ods. 1 písm. b), § 21 ods. 2, 4 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách účinného v čase konania dražby (ďalej len „zákon“), a § 262 ods. 2, § 255 ods. 1 CSP.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že dobrovoľná dražba konaná dňa 16.12.2019, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV. č. XX vedenom Okresným úradom Trenčín, katastrálnym odborom pre k. ú. R., a to rodinný dom súp. č. XXX postavený na parcele registra C, parc. č. XXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 458 m², pozemok parcela registra C, parc. č. XXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 458 m², pozemok parcela registra C, parc. č. XXX, orná pôda o výmere 1.584 m² a pozemok parcela registra C, parc. č. XXX, záhrada o výmere 677 m², je neplatná. Svoju žalobu odôvodnili tým, že dňa 16.12.2019 boli v rámci vykonávania dobrovoľnej dražby vydražené vyššie uvedené nehnuteľnosti. K uskutočneniu dražby došlo napriek tomu, že pred zahájením dražby bolo jeho právnym zástupcom predložené uznesenie tunajšieho súdu č. k. 24C/56/2019-27 zo dňa 16.12.2019, ktorým bola neodkladným opatrením žalovanému 1) uložená povinnosť zdržať sa

výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou. Nerešpektovanie uvedeného rozhodnutia bolo zo strany žalovaného 2) odôvodnené tým, že uznesenie neobsahuje doložku vykonateľnosti. Poznamenal, že so žalovaným 1) dňa 04.02.2015 uzatvoril zmluvu o úvere č. 40215608, na základe ktorej sa žalovanému 1) za podmienok uvedených v zmluve zaviazal splatiť poskytnutý nebankový úver vo výške 2.200 eur. Súčasne sa na zabezpečenie poskytnutého úveru zaviazal uzatvoriť zmluvu o záložnom práve. Záložná zmluva bola uzavretá dňa 04.02.2015 a zavkladovaná na katastri nehnuteľností. Následne mu žalovaný 1) oznámil listom zo dňa 26.10.2018 postúpenie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 40215608 na veriteľa ASTON - REA, s. r. o.. Z oznámenia vyplynulo, že všetky práva a povinnosti ostávajú v platnosti a nezmenené a postúpenie pohľadávky bolo vykonané v súlade so zákonom. Vzhľadom k tejto skutočnosti prešli na spoločnosť ASTON - REA, s. r. o., s pohľadávkou aj všetky práva s ňou spojené, teda aj zabezpečenie pohľadávky prostredníctvom záložného práva. V dôsledku toho nemohol byť žalovaný 1) v postavení záložného veriteľa, nebol oprávnený na výkon záložného práva a nemohol ako navrhovateľ uzatvoriť zmluvu o výkone dobrovoľnej dražby. Žalobca ďalej uviedol, že v súlade so splátkovým kalendárom uhradil na úver celkovo 640 eur. Vychádzajúc z členenia splátky na istinu a úroky možno mať za to, že na istinu uhradil sumu 245,56 eur a v čase konania dobrovoľnej dražby istina predstavovala sumu 1.954,44 eur. Aj z tohto pohľadu bola dražba nezákonná. V neposlednom rade poukázal na tú skutočnosť, že mu v zmysle § 12 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z. z. nebol doručený znalecký posudok, ku ktorému by inak mal možnosť vzniesť námietky. Žalovaný 1) sa k podanej žalobe nevyjadril, hoci táto mu bola riadne a včas doručená v súlade s § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalovaný 2) sa k podanej žalobe nevyjadril, hoci táto mu bola riadne a včas doručená v súlade s § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V rámci ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní, ktoré sa malo konať dňa 29.04.2021, len uviedol, že výška prihlásenej pohľadávky bola 4.989 eur ku dňu konania dražby. Žalovaný 3) uviedol, že je celou vecou len poškodený. Nemá ani peniaze, ani nehnuteľnosť. Po tom, čo bolo rozhodnutie pred dražbou predložené, notárka sa vyjadrila, že neodkladné opatrenie sa nedotýka zákazu dražby a navyše nie je ani právoplatné. Povedala, že dražba sa uskutočniť môže.

3. Súd za účelom prejednania veci nariadil na deň 01.07.2021 pojednávanie, na ktoré sa nedostavili žalovaní 1), 2), hoci mali predvolanie riadne a včas doručené. Svoju neúčast' neospravedlnili a o odročenie pojednávania nepožiadali. Súd preto prejednal vec v neprítomnosti žalovaných 1), 2), pričom prihliadol na obsah spisu. Súd vykonal dokazovanie oboznámením notárskej zápisnice N 696/2019, NZ 57035/2019, NCRIs 57919/2019, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 24C/56/2019-27 zo dňa 16.12.2019, zmluvy o úvere č. 40215608 zo dňa 04.02.2015, zmluvy o záložnom práve zo dňa 04.02.2015, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 26.10.2018, potvrdení o hotovostných vkladoch, ktoré listinné dôkazy predložil žalobca, a zistil nasledovný skutkový stav: Žalobca a žalovaný 1) uzavreli dňa 04.02.2015 zmluvu o úvere, na základe ktorej sa žalovaný 1) ako veriteľ zaviazal žalobcovi ako dlžníkovi poskytnúť úver vo výške 2.200 eur a žalobca sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v 60 mesačných splátkach po 80 eur, kde splátka úroku predstavovala sumu 43,33 eur a splátka istiny predstavovala sumu 36,67 eur. Zmluvou o záložnom práve zo dňa 04.02.2015 zriadil žalobca k nehnuteľnostiam zapísaným na LV. č. XX vedenom Okresným úradom Trenčín, katastrálnym odborom pre k. ú. R., a to k rodinnému domu súp. č. XXX postavenému na parcele registra C, parc. č. XXX, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 458 m², k pozemku parcela registra C, parc. č. XXX, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 458 m², k pozemku parcela registra C, parc. č. XXX, orná pôda o výmere 1.584 m² a k pozemku parcela registra C, parc. č. XXX, záhrada o výmere 677 m² záložné právo v prospech žalovaného 1) na zabezpečenie pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere č. 40215608. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 26.10.2018 oznámil žalovaný 1) žalobcovi, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky č. 9/2018 zo dňa 26.10.2018 došlo k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 40215608 zo dňa 04.02.2015 novému veriteľovi, spoločnosti ASTON - REA, s. r. o.. Z potvrdení o hotovostných vkladoch vyplýva, že žalobca zaplatil žalovanému 1) dňa 25.02.2015 sumu 80 eur, dňa 10.06.2015 sumu 80 eur, dňa 10.07.2015 sumu 80 eur, dňa 11.08.2015 sumu 80 eur, dňa 14.09.2015 sumu 80 eur, dňa 09.10.2015 sumu 80 eur, dňa 11.12.2015 sumu 80 eur a dňa 15.02.2016 sumu 80 eur. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 24C/56/2019-27 zo dňa 16.12.2019 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému 1) zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou k nehnuteľnostiam zapísaným na LV. č. XX vedenom Okresným úradom Trenčín, katastrálnym odborom pre k. ú. R., a to k rodinnému domu súp. č. XXX postavený na parcele registra C, parc. č. XXX, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 458 m², k pozemku parcela registra C, parc. č. XXX, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 458 m², k pozemku parcela registra C, parc. č. XXX, orná pôda o výmere 1 584 m² a k pozemku parcela registra C, parc. č. XXX, záhrada o výmere 677 m². Z notárskej zápisnice N 696/2019, NZ 57035/2019,

NCRIs 57919/2019 zo dňa 16.12.2019 vyplýva, že navrhovateľom dražby je žalovaný 1), dražobníkom je žalovaný 2), predmetom dražby sú nehnuteľnosti zapísané na LV. č. XX vedenom Okresným úradom Trenčín, katastrálnym odborom pre k. ú. R., a to rodinný dom súp. č. XXX postavený na parcele registra C, parc. č. XXX, zastavané plochy a nádvoría o výmere 458 m², pozemok parcela registra C, parc. č. XXX, zastavané plochy a nádvoría o výmere 458 m², pozemok parcela registra C, parc. č. XXX, orná pôda o výmere 1.584 m² a pozemok parcela registra C, parc. č. XXX, záhrada o výmere 677 m². Pred zahájením dražby bolo predložené uznesenie tunajšieho súdu č. k. 24C/56/2019-27 zo dňa 16.12.2019. Vydražiteľom sa stal žalovaný 3).

4. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Súd skôr než pristúpi k skúmaniu veci samej, je povinný skúmať to, či žalobca má právo podať predmetnú žalobu a či túto podal proti všetkým do úvahy prichádzajúcim osobám. Súd teda skúmal aktívnu a pasívnu vecnú legitimitáciu. Vecnou legitimitáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna strana (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide a druhá strana je subjektom hmotnoprávnej povinnosti. V konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby (akým je aj toto konanie) okruh účastníkov ustanovuje priamo zákon v ustanovení § 21 ods. 4. V danom prípade účastníkom konania je navrhovateľ dražby (žalovaný 1)), dražobník (žalovaný 2)), vydražiteľ (žalovaný 3)), predchádzajúci vlastník (žalobca). Na základe uvedeného možno konštatovať, že žalobca má aktívnu vecnú legitimitáciu a rovnako tak aj všetci žalovaní majú pasívnu vecnú legitimitáciu. V zmysle § 21 ods. 4 zákona je potrebné uplatniť právo domáhať sa neplatnosti dobrovoľnej dražby v lehote 3 mesiacov odo dňa príklepu, inak toto právo zaniká. Jedná sa o prekluzívnu lehotu, ktorej uplynutie má za následok, že súd by takéto prekludované právo v konaní nemohol priznať. Súd z úradnej povinnosti skúma, či oprávnená osoba sa svojho práva domáha včas, alebo nie. V danom prípade bol príklep udelený dňa 16.12.2019 a žaloba o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby bola súdu doručená dňa 18.02.2020, t. j. počas plynutia zákonom stanovenej 3- mesačnej prekluzívnej lehoty. Žalobca žalobu podal teda včas. Žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby je možné podať len z dôvodu, že sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy, alebo že boli porušené ustanovenia zákona. V súdnej veci žalobca nespochybňoval platnosť záložnej zmluvy, avšak poukázal na viaceré ustanovenia zákona, ktoré mali byť počas dražby porušené. Súd preto skúmal, či k žalobcom tvrdeným porušeniam zákona došlo a či pre takéto porušenie je potrebné určiť dobrovoľnú dražbu za neplatnú. Žalobca porušenie zákona videl najmä v tom, že žalovaný 2) ako dražobník uskutočnil dražbu napriek tomu, že pred začatím dražby bolo predložené uznesenie tunajšieho súdu č. k. 24C/56/2019-27 zo dňa 16.12.2019, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie žalovanému 1), aby sa zdržal výkonu záložného práva nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu. Preskúmaním notárskej zápisnice N 696/2019, NZ 57035/2019, NCRIs 57919/2019 súd zistil, že predmetné uznesenie bolo skutočne pred začatím dražby predložené žalovanému 2). Ako vyplýva z ustanovenia § 19 ods. 1 písm. b) zákona, v prípade neodkladného opatrenia je dražobník povinný upustiť od dražby, ak je preukázané, že neodkladné opatrenie bolo nariadené. Nevyžaduje sa, aby nadobudlo vykonateľnosť a už vôbec nie právoplatnosť. Preto, pokiaľ žalovaný 2) vykonal dražbu napriek vedomosti o nariadení predbežného opatrenia, nepostupoval v súlade so zákonom a porušil v tejto časti jeho ustanovenie. Ďalším tvrdeným porušením zákona bolo, že výška pohľadávky v čase začatia dražby nepresahovala hodnotu 2.000 eur. Žalobca v konaní dostatočne preukázal, že na úver zaplatil 8 x 80 eur, teda spolu 640 eur. Podľa zmluvy zo splátky 80 eur sa na istinu započítavala čiastka 36,67 eur. Na istinu tak žalobca zaplatil 8 x 36,67 eur, spolu 293,36 eur. Zostatok istiny tak k začiatku dražby predstavoval sumu 1.906,64 eur (2.200 eur - 293,36 eur = 1.906,64 eur), čo je menej ako suma 2.000 eur ustanovená pre možnosť vykonania dražby predajom nehnuteľnosti ustanovená v § 3 ods. 6 zákona. Možno teda konštatovať, že zo strany žalovaných 1), 2) došlo k porušeniu aj tohto ustanovenia zákona. Pokiaľ žalovaný 2) namietol, že výška pohľadávky k začiatku dražby bola v sume 4.989 eur, tieto svoje tvrdenia nijak nepreukázal. Navyše je potrebné si uvedomiť, že v zmysle uvedeného ustanovenia sa stanovená hodnota pohľadávky týka len istiny, nie príslušenstva. Znamená to teda, že pri posudzovaní porušenia uvedeného ustanovenia treba zohľadniť len výšku istiny, na úroky a iné príslušenstvo sa neprihliada. V neposlednom rade žalobca namietol, že mu v súlade s ustanovením § 12 ods. 4 zákona nebol doručený znalecký posudok. Keďže žalovaní 1) - 3) túto skutočnosť nerozporovali, mal súd za pravdivé toto tvrdenie žalobcu, a preto ustálil, že bolo porušené aj toto ustanovenie zákona. Žalobca tiež tvrdí, že v dôsledku postúpenia pohľadávky žalovaný 1) nemohol navrhnúť vykonanie dražby, a to podľa § 3 ods. 9 zákona. S týmto tvrdením sa súd nestotožnil a mal za to, že zmluva o postúpení pohľadávky nebola platne uzavretá, nakoľko žalovaný 1) postupoval na tretiu osobu pohľadávku pred termínom konečnej splatnosti a bez predčasného zosplatnenia, ktorý postup je v rozpore s ustanovením § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe uvedeného mohol žalovaný 1) ako

záložný veriteľ dražbu navrhnuť. S poukazom na uvedené za zistenia, že žalovaní porušili hneď niekoľko ustanovení zákona, rozhodol súd tak, že spornú dražbu určil za neplatnú. Záverom súd ešte dodal, že žalovaní v konaní neprodukovali takmer žiadne svoje tvrdenia a skutkový stav tvrdený žalobcom nijak nerozporovali. Preto stav tvrdený a v konečnom dôsledku aj preukázaný žalobcom súd vyhodnotil ako pravdivý. V predmetnej veci mal plný úspech žalobca, preto mu súd priznal voči žalovaným 1) - 3) nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP), pričom žalovaní 1) - 3) sú povinní žalobcovi trovy konania uhradiť spoločne a nerozdielne.

5. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalovaní 1) a 2), v ktorom uviedli, že sa s tvrdením súdu nestotožňujú, nakoľko dražba bola vykonávaná titulom zmluvy o úvere č. 40215608, kde celkový záväzok dlžníka v súlade s § 2 ods. 1 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch pre spotrebiteľov predstavoval sumu 5.000 eur. Táto zmluva bola uzatvorená dňa 4.2.2015 v súlade s § 497 a nasl. Obchodného zákonníka s tým, že úvery zabezpečené záložnou zmluvou na nehnuteľnosti zákon definuje ako úvery, ktoré nie sú úvery spotrebiteľské. Odstúpenie od zmluvy inicioval veriteľ a zosplatnil úver tak ako to umožňuje zmluva, s tým že výška vyčíslená nebola žalobcom rozporovaná, naopak kontaktoval paradoxne žalovaného 2) s Dohodou o splátkach ako reakciu na zaslaný výkon záložného práva. Nikdy ani telefonicky do konania dražby nebola výška vyčíslenia dlhu sporná a namietaná voči žalovanému 1) a žalovaný 2) ako dražobník viedol pre výšku pohľadávky titulom Zmluvy o vykonaní dražby a Prehlásenia navrhovateľa o výške, pravosti a splatnosti pohľadávky. Súčasne úverová zmluva bola zabezpečená Zmluvou o záložnom práve medzi žalovaným 2) a odporcom v 1. rade zo dňa 4.2. 2015, kde v texte zmluvy jasne vyplýva, že je zabezpečená výška úveru vrátane jeho príslušenstva, ktoré môže vzniknúť v dôsledku napr. porušenia zmluvných povinností, súdnych poplatkov a iných nákladov veriteľa na zabezpečenie si pohľadávky. Toto taxatívne vymenovanie stanovovania rozsahu prípadného finančného nároku, na ktorý sa rovnako vzťahuje záložné právo a následný výkon záložného práva podľa Časť 1 odsek 3 písmeno a-l Záložnej zmluvy zo dňa 04.02.2015 / ďalej len „záložná zmluva“. Súčasne Článok 6 Záložnej zmluvy obsahuje záväzok záložcu strpieť uspokojenie pohľadávky veriteľa výťažkom získaným okrem iného aj podľa zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. Oba zmluvné dokumenty sú vzájomne textom a obsahovo prepojené, súd ich mal vo svojom spise pri rozhodovaní a posudzovaní predpokladov na vedenie dražby. Nevenoval ich obsahu pozornosť a majú za to, že nerešpektoval zmluvné dojednania a ani spôsob výpočtu nároku veriteľa, ktoré žalovaný 2) namietal a upovedomil súd, že ide o inú sumu a síce sumu 4.989 eur, ktorú mu navrhovateľ dražby tu žalovaný 1) prihlásil ako pohľadávku splatnú, aktuálnu a vychádzajúcu z ustanovení a dojednaní Zmluvy o úvere č. 40215608 zo dňa 4.2.2015 v nadväznosti na zmluvu o Záložnom práve zo dňa 4.2.2015 a o ktorej do konania dražby odporca (správne má byť žalobca) vedel, pričom ju nerozporoval. Žalovaný 1) a 2) neboli vyzvaní v konaní pred súdom prvej inštancie, aby súdu preukázali „svoj“ spôsob výpočtu pohľadávky. Dražobník sa riadil výhradne prehlásením veriteľa o výške, splatnosti a pravosti pohľadávky v čase konania dražby a existenciou záložného práva v čase konania dražby. Dôvodom predčasnej splatnosti úveru zo strany veriteľa bolo okrem absolútneho nedodržiavania splátkového kalendáru počas piatich rokov aj skutočnosť podľa Článku 7 ods. 2 písm. l, čo v tomto prípade bolo nariadenie viacerých výkonov rozhodnutí a exekúcií, ktoré boli následne zapísané na LV žalobcu a pre ktoré bol žalovaný 1) oprávnený uplatniť zmluvnú pokutu. Opätovne súd v konaní tieto podklady mal a následne v notárskej zápisnici o konaní dražby tieto nariadenia exekúcií mohol vidieť. Vychádzajúc zo zásady pacta sunt servanta a síce, že zmluvné dojednania sú záväzné pre obe zmluvné strany, pokiaľ nie je rozhodnuté právoplatným rozhodnutím súdu inak, a to nebolo v čase konania dražby, a tak nevidia dôvod, prečo by mal výpočet súdu týkajúci sa dlžnej čiastky pohľadávky uplatňovanej a prihlásenej do dražby nebrať do úvahy ustanovenia oboch zmlúv a stanoviť výšku pohľadávky inak, najmä ak zo zmluvných dokumentov vyplýva, že výška zabezpečovanej pohľadávky záložným právom jasne počíta aj s prípadnými nákladmi veriteľa a vzťahuje sa aj na príslušenstvo pohľadávky, pre ktoré je možné rovnako viesť výkon rozhodnutia formou dobrovoľnej dražby. Súčasne súd v konaní o neplatnosti dražby konštatuje ako predpoklad neplatnosti dražby skutočnosť, že išlo o nižšiu sumu pre ktorú je možný výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou, no žalovaný 2) a žalovaný 1) sa v čase uplatnenia výšky pohľadávky a jej výkonu riadili platným znením zmluvy. V samotnom jej texte sa počíta s celkovým záväzkom dlžníka vo výške 5000 eur počnúc dňom podpisu zmluvy - splátkový kalendár je súčasťou zmluvy o úvere a v tomto prípade to bol žalovaný 1), ktorý výkonom záložného práva odstúpil od zmluvy a uplatnil si celkový záväzok dlžníka v súlade s článkom I a článkom VII Zmluvy o úvere. Výpoveď úveru bola doručená dlžníkovi ako číslo listu 4448506725 zo dňa 13.7.2019 po viacnásobnom telefonickom upozornovaní a následných dohodách o doplatení. Žalovaný 1) týmto

zosplatnil úver v celkovom zostatku úveru v súlade s platným znením Zmluvy o úvere zo dňa 4.2.2015, touto listinou bola dlžníkovi ako príloha zaslané celkové vyčíslenie zostatku úveru titulom odstúpenia veriteľa od zmluvy. Žalobca sa k vyčísleniu do dňa konania dražby nevyjadril negatívne. Prihlásená výška pohľadávky vychádzala z uvedeného. Oba zmluvné dokumenty, na ktorých ustanovenia sa odvolávajú sú súčasťou spisu. Dali rovnako do pozornosti, že žalovaný 1) v týchto dňoch zistil, že poskytnutie úveru bolo žalobcom dosiahnuté podvodnými informáciami, a síce, že výška príjmu, ktorú preukazoval žalovanému 1) bol údaj nezakladajúci sa na pravde, uviedol ho zámerne do omylu s cieľom vylákať peňažné plnenie od žalovaného 1). Pre túto skutočnosť podáva trestné oznámenie. K uskutočneniu dražby došlo aj napriek uloženej povinnosti žalovanému 1) a žalovanému 2) uznesením súdu č.k. 24C/56/2019-27 zo dňa 16.12.2019 zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, kde údajne nerešpektovanie rozhodnutia bolo odôvodnené žalovaným 2) s tým, že uznesenie neobsahuje doložku vykonateľnosti a právoplatnosti a napriek tomu dražobník t.j. žalovaný 2) dražbu vykonal. Uvedený opis situácie sa absolútne nezakladá na pravde. Súd sa len stotožnil s tvrdeniami žalobcu, neoveril si skutočnosť ním tvrdené, nevenoval písomným podkladom dostatočnú pozornosť, napriek tomu, že mohol jednotlivé dôkazy vyhodnotiť a preveriť, lebo ich mal v spise, rovnako mohol súd požiadať o vyjadrenie príslušný notársky úrad, oddelenie tunajšieho súdu, ktorý „vydal“ Uznesenie o predbežnom opatrení. Dražba bola konaná dňa 16.12.2019, nariadenie predbežného opatrenia bolo vydané rovnako dňa 16.12.2019. Právny zástupca žalobcu pred samotným konaním dražby ukázal "akúsi" fotokópiu vydaného uznesenia tunajšieho súdu bez originálnej pečate súdu, bez originálneho podpisu s tým, že nevedel spoľahlivo vysvetliť ako sa k uvedenému uzneseniu dostal, keďže nikto sa ešte nestretol s tým, aby deň vydania a doručenia Uznesenia boli totožné a nik iný okrem len jediného účastníka konania mal o nich čo i len tušenie. Uvedené je zaprotokolované v zápisnici o vedení dražby z podnetu žalovaného 2) s tým, aby bolo jasné, že sa jedná o fotokópiu a že je absolútne zvláštne doručenie uvedeného a ďalej bolo zisťované nasledovné: V tomto momente pred svedkami žalovaný 2) v právnom postavení dražobníka, skontroloval elektronickú poštu, telefonicky kontaktoval žalovaného 1) v právnom postavení navrhovateľa dražby a súčasne kontaktoval telefonicky informačné oddelenie tunajšieho súdu s tým, aby bolo teda potvrdené, či majú záznam o vydaní takéhoto uznesenia, alebo, či na základe IČO žalovaného 1) a žalovaného 2) evidujú akékoľvek konanie, v ktorom sú v právnej pozícii odporcu, keďže na konaní dražby bola predložená len fotokópia a nikto do uvedeného okamihu nemal vedomosť o takomto uznesení, ani záznam na príslušnom katastri, ani pošta, ani oznámenie žalobcu v právnej pozícii dlžníka o padaní takéhoto návrhu. V danom momente bol pre nich výsledok overenia si pravosti Uznesenia zarážajúci. Poštu ani v elektronickej verzii a ani listom nemajú žalovaný 1) a 2) do dnešného dňa prostredníctvom príslušného súdu nielenže doručenú, ale ani zaslanú. Túto skutočnosť súd vôbec nepreveroval. Na základe komunikácie s pracovníkmi súdu v deň konania dražby na mieste jej konania im pri hlasovom odposluchu za účasti svedkov t.j. prítomných účastníkov na dražbe pri zabezpečovaní zábezpiek bolo dvakrát pracovníkmi tunajšieho súdu potvrdené, že neevidujú žiadne takéto konanie. Môžu sa len domnievať, že zrejme z „dôvodu“ neštandardného doručenia listín žalobcovi súd nezapísal do „centrálnej evidencie“ takého vydanie Uznesenia o nariadení predbežného opatrenia v deň konania dražby, pričom týmto spôsobil len poškodenie žalovaného 1) a 2), keď si uvedené skutočnosti pred vykonaním dražby overovali. Na dražbe bolo prítomných viacero osôb, notárka a licitátor, ktorý rovnako nechápali uvedenú situáciu a informáciu, ktorú im zdelili zamestnanci Okresného súdu Trenčín. Uvedené teda vyhodnotili ako fakt nedostatočný a nepreukazujúci skutočnosť, ktorá by bola /mohla byť/ prekážkou konania dražby. Mali za to, že postupom súdu pri vydaní predbežného opatrenia nebola dodržaná rovnosť účastníkov konania, boli porušené procesné práva žalovaného 1) a 2) a to najmä tým, že jeden účastník takýmto uznesením disponoval a oni toto uznesenie nemajú do dnešného dňa ani len zaslané zo strany súdu, pritom ide o uznesenie, ktoré deleguje povinnosti na plnenie a obsahuje poučenie o odvolaní. Trvali na tom, že uznesenie vydané takýmto spôsobom a vzhľadom na všetky okolnosti s týmto späť, ktoré spôsobil samotný súd, nemohli mať za následok zamedzeniu konaniu dražby, keď ho vzhľadom na uvedené, dražobník vnímal ako podvodné. Nič nenasvedčovalo tomu, čo jeho existencia je osvedčená práve naopak. Právny zástupca žalobcu im existenciu Uznesenia spoľahlivo neosvedčil a súčasne pri výzve na námietky voči konaniu dražby neodpovedal. Do konania dražby im ani len nenaznačil skutočnosť, že podáva návrh na vydanie predbežného opatrenia, čo bolo jeho povinnosťou informovať o uvedenej skutočnosti žalovaného 1) a 2), pričom samotné potvrdenie o takomto podaní by bolo v danom prípade hodnoverné a žalovaný 2) by okamžite pozastavil dražbu. Súd prvej inštancie opätovne nič nepreveril a neodkontroloval tvrdenia žalobcu, len sa stotožnil s jeho jednostranným tvrdením o priebehu skutočností a nezarazil ho ani fakt fotokópie dokumentu zviazaného do notárskej zápisnice, ani totožné dátumy konania dražby a vydania uznesenia - považoval uvedené automaticky za hodnoverný, nepreveril si žiadne okolnosti. Súčasne žiadali, aby bolo preverené akým spôsobom zlyhala

komunikácia súdu a jeho povinnosti v doručovaní uznesenia o vydaní predbežného opatrenia, ktoré ukladalo žalovanému 1) a 2) nejaké povinnosti a súčasne zakladalo právo na odvolanie sa, prešetriť ako je možné, že pracovník súdu v deň konania dražby im poprel existenciu súdnych konaní, kde by oni ako žalovaní 1) a 2) boli účastníkmi konania a rovnako žiadali v kontexte posúdenia predpokladu "existencie" nemožnosti dražiť, aby súd v hodnotení dôkazov sa venoval skutočnosti vydaniu samotného uznesenia a jeho doručenia len žalobcovi, keďže konanie dražby bolo 16. 12.2019 a vydanie uznesenia bolo v ten istý deň 16.12. 2019, zaujíma ich postup súdu pri doručení tohto uznesenia výhradne žalobcovi, a síce, či mu niekto telefonoval, alebo posielal súkromne email, a prečo sa tak neudialo aj smerom k nim. Môžu sa domnievať, že žalobca má priamu telefonickú linku na kanceláriu súdu, ktorá mu na požiadanie toto uznesenie fyzicky odovzdala do rúk, lebo logicky vyplýva, že keď ho 16.12. 2019 vydala nemohla ho v ten istý deň samotnému žalobcovi štandardným spôsobom doručiť. Žalobca znalecký posudok 20. 11 2019 prevzal, výšku stanovenú v znaleckom posudku nerozporoval. Žalobca za účelom získania úveru zámerne uviedol nepravdivé údaje. V tejto veci podáva žalovaný 1/ ďalej trestné oznámenie. Rovnako pri získaní úveru podviedol aj samotného navrhovateľa dražby. Vzhľadom na všetky okolnosti a vzhľadom na morálny kredit žalobcu nesúhlasili, aby sa podieľali na náhrade trov konania žalobcu. Je pravdou, že sa fyzicky nezúčastnili pojednávania na súde 1. inštancie, avšak z dôvodu minimálne 10- násobného, neustáleho odročovania termínov, kde bolo veľmi ťažké vzhľadom na vážne okolnosti v živote žalovaného 2) (obaja rodičia žalovaného 2) vo veku 80 rokov boli pozitívne diagnostikovaní na covid, pričom tento priebeh bol dramatický a viedol k smrti jedného z rodičov), v prípade žalovaného 1) bolo viackrát avizované súdu, že má záujem sa zúčastniť pojednávania avšak neustále odročovanie a termín 1.7.2021 bol pre neho absolútne neprijateľný (vtom čase bol mimo SR a nedalo sa mu reagovať na opätovné zmeny termínu), nežiadajú však o vykonanie iných dôkazov, ale trvajú na vykonaní a správnom vyhodnotení obsahu tých, ktoré súd už k dispozícii mal, ale postavil sa k nim len tak, že sa stotožnil s tvrdeniami žalobcu, bez náležitého skúmania obsahu písomných dôkazov v podobe listín a bez aktívneho zisťovania skutočností, ktoré ako súd mohol vykonať. Rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočného posúdenia dôkazov a nesprávneho zistenia skutkového stavu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhovali, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalovaní 1) a 2) uvádzajú, že zmluva o úvere bola uzatvorená podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka a celkový záväzok žalobcu predstavoval sumu 5.000,- eur. Uvedené tvrdenia si odporujú so skutočnosťou, nakoľko v prípade, že žalovaný 2) uzatvoril zmluvu o úvere č. 40215608 podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka (v záhlaví úverovej zmluvy sa na toto ustanovenie odkazuje) nemal v takomto prípade nárok na odplatu za poskytnutie úveru. V zmysle § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka ide pri uzatvorení zmluvy o úvere o absolútny obchod a ustanovenia § 497 až § 507 Obchodného zákonníka sa použijú bez ohľadu na povahu účastníkov tohto záväzkového vzťahu, t. j. zmluva o úvere podľa Obchodného zákonníka bude aplikovateľná aj v prípade, ak žiadateľom o úver bude fyzická osoba. Veriteľom pri tomto záväzkovom vzťahu je vo väčšine prípadov banka, ktorej oprávnenie poskytnúť dočasne peňažné prostriedky (t. j. úver) za dohodnutý úrok vyplýva priamo zo zákona o bankách. Zmluvu o úvere môže uzavrieť ako veriteľ aj iná osoba ako banka (teda aj žalovaný 1/ ktorý disponuje predmetom činnosti - poskytovanie úverov alebo pôžičiek z peňažných zdrojov získaných výlučne bez verejnej výzvy a bez verejnej ponuky majetkových hodnôt) odplatu za prevzatie záväzku poskytnúť na výzvu dlžníka peňažné prostriedky má právo dohodnúť len banka alebo iná osoba, ktorá je na základe právneho predpisu oprávnená k bankovým obchodom. Iná osoba ako banka nárok na odplatu nemá. Súčasne je potrebné poukázať aj na rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 14Csp/1/2020-59 zo dňa 15.06.2020, právoplatný dňa 24.07.2020, ktorý vo výroku II určil, že spotrebiteľský úver založený Zmluvou o úvere č. 40215608 zo dňa 04.02.2015 sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedených skutočností je možné konštatovať, že celkový záväzok žalobcu nemohol predstavovať sumu 5.000,- eur, ale vzhľadom na úhradu jednotlivých splátok v sume 80,- eur zo strany žalobcu v dňoch 25.02.2015, 10.06.2015, 10.07.2015, 11.08.2015, 14.09.2015, 09.10.2015, 11.12.2015 a 15.02.2016 existovala v čase vyhlásenia dobrovoľnej dražby pohľadávka v časti istina v sume 1.954,44 eur. V konečnom dôsledku na základe vyššie uvedeného rozsudku sp. zn. 14Csp/1/2020-59 išlo o pohľadávku v sume 1.560,- eur. Námietať žalovaní 1) a 2) týkajúca sa výšky zabezpečenej pohľadávky záložným právom jasne počíta aj s prípadnými nákladmi veriteľa a vzťahuje sa aj na príslušenstvo pohľadávky je irelevantná, nakoľko nekorešponduje s právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 3 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z., podľa ktorého dražiť nemožno nehnuteľné veci, ak hodnota pohľadávky bez jej príslušenstva zabezpečenej záložným právom ku dňu oznámenia o začatí výkonu záložného práva neprevyšuje 2.000 eur. Za

absolútne irelevantné považuje tvrdenia žalovaného týkajúce sa uznesenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 24C/56/2019-27 zo dňa 16.12.2019, ktorým konajúci súd nariadil napádané neodkladné opatrenie. Právny zástupca žalobcu dňa 16.12.2019 predložil pred konaním dobrovoľnej dražby originál uvedeného uznesenia opatrený úradnou pečiatkou so štátnym znakom, nie akúsi fotokópiu ako uvádzajú žalovaní 1) a 2), čoho dôkazom je aj kópia (obsahujúca úradnú pečiatku) vyhotovená notárskym úradom a ktorá je súčasťou notárskej zápisnice zo dňa 16.12.2019. Tvrdenia žalovaných 1) a 2) o tom, že telefonicky kontaktovali pracovníkov súdu sa nezakladajú na pravde, pretože právny zástupca bol po celú dobu pred konaním dobrovoľnej dražby ako aj počas jej vykonania prítomný a nič také nezaznamenal. Jedinou námietkou zo strany žalovaného 2) vo vzťahu k predloženému uzneseniu súdu bola skutočnosť, že nie je právoplatné a súčasne odmietal argumentáciu o vykonateľnosti neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 332 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobca poukazuje na ustanovenie § 153 ods. 1 Civilného sporového poriadku upravujúceho sudcovskú koncentráciu konania. Žalovaní 1) a 2) v predloženej odvolaní poukazujú na skutočnosti, ktoré mali možnosť, ak by boli preukázané, uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Na pojednávaní dňa 01.07.2021 sa okrem žalovaného 3) nezúčastnili a svoju neúčasť riadne neospravedlnili. Napriek tomu, že žaloba bola žalovaným 1) a 2) doručená, títo sa k žalobe nevyjadrili. Žalovanými 1) a 2) predložené fotografie dátovej schránky de facto nič nepreukazujú. Jedná sa o dátovú schránku žalovaného 2), ktorý nebol účastníkom konania vo veci o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým účastníkom bol žalovaný 1). V konečnom dôsledku poukázal aj na to, že u žalovaného 1) je asi bežnou praxou neúčasť na pojednávaniach. Ani v konaní na Okresnom súde Trenčín sp. zn. 14Csp/1/2020 vo veci o určenie bezúročnosti a bezodplatnosti úveru kde bol vo vzťahu k žalobcovi žalovaným sa k doručenej žalobe nevyjadril a na pojednávaní dňa 15.06.2020 sa nezúčastnil a svoju neúčasť žiadnym spôsobom neospravedlnil. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu náhradu trov konania.

7. Žalovaní 1) a 2) v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedli, že pohľadávka navrhovateľa dražby predstavovala údajne sumu 1.906,64 eur, ktorú súd vypočítal ako sumu požičanej istiny mínus sumu zaplatených splátok, ktoré sa započítavajú na sumu istiny, takže podľa logiky súdu ide o sumu menšiu ako 2.000 eur a v tomto prípade možnosť konania dražby v prípade predaja nehnuteľnosti podľa § 3 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách nie je možná. S týmto tvrdením súdu sa nestotožňujú, nakoľko dražba bola vykonávaná titulom zmluvy o úvere č. 40215608, kde celkový záväzok dlžníka v súlade s § 2 ods. 1 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch pre spotrebiteľov predstavoval sumu 5.000 eur. Táto zmluva bola uzatvorená dňa 4.2.2015 v súlade s § 497 a nasl. Obchodného zákonníka s tým, že úvery zabezpečené záložnou zmluvou na nehnuteľnosti zákon definuje ako úvery, ktoré nie sú úvery spotrebiteľské. Odstúpenie od zmluvy inicioval veriteľ, zosplatnil úver tak ako to umožňuje zmluva, s tým že výška vyčíslená nebola žalobcom rozporovaná. Nikdy ani telefonicky do konania dražby nebola výška vyčíslenia dlhu sporná a namietaná. Ak sa aj stotožnia s tým, že boli splátky zaplatené a suma by predstavovala sumu nižšiu ako 2.000 eur, prihlásená pohľadávka bola titulom záložnej a úverovej zmluvy aj neuhradená faktúra vo výške 100,- eur / za reálne fakturovaný úkon v súlade so zmluvou o úvere/ kde žalovaný 1) vyhotovoval pre žalobcu náhradný splátkový kalendár. Súčasne úverová zmluva bola zabezpečená Zmluvou o záložnom práve medzi žalovaným 2) a odporcom 1) (správne má byť žalobcom) zo dňa 4.2.2015, kde v texte zmluvy jasne vyplýva, že je zabezpečená výška úveru vrátane jeho príslušenstva, ktoré môže vzniknúť v dôsledku napr. porušenia zmluvných povinností, súdnych poplatkov a iných nákladov veriteľa na zabezpečenie si pohľadávky. Aktuálna, splatná a v čase konania dražby nerozporovaná pohľadávka v čase výkonu záložného práva rozhodne prevyšovala sumu 2.000,- eur. V konaní, v ktorom sa malo pojednávať o samotnej pohľadávke nebol žalovaný 2/ účastníkom konania, avšak v čase konania dražby neexistovalo žiadne rozhodnutie súdu, kde by bol považovaný úver za bezúročný a bez poplatkov a súčasne neexistovalo vydané nariadenie predbežného opatrenia, ktoré by bolo preukázané dražobníkovi riadnym spôsobom a zakazovalo mu tak realizovať výkon záložného práva dňa 16.12.2021 v rozhodujúcom čase určenom v Oznámení o konaní dobrovoľnej dražby. Čo sa týka, že k uskutočneniu dražby došlo aj napriek uloženej povinnosti žalovanému 1) a žalovanému 2) uznesením tunajšieho súdu č.k. 24C/56/2019-27 zo dňa 16.12.2019 zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, tak k uvedenému sa už jasne vyjadrili v odvolaní. Tvrdenie žalobcu, že výpisy z e-schránky o tom, že účastník konania o nariadení predbežného opatrenia nebol aj dražobník t.j. žalovaný 2) nedávajú vôbec zmysel. Ak teda bolo vydané neodkladné opatrenie, ktoré do dnešného dňa nemajú doručené a to ani žalovaný 1) a ani žalovaný 2), kto bol teda účastníkom takéhoto konania, prečo im ho príslušný súd vôbec nedoručil, keď ide o uznesenie s možnosťou podania opravného prostriedku, ako ich malo v konaní/nekonaní zaviazat' a ako

mali mať o jeho existencii vierohodné potvrdenie alebo povedomie, ak nie reálnym doručením listiny. Skutočnosť, že neodkladné opatrenie nebolo právoplatné a vykonateľné len konštatovali, keď videli fotokópiu listiny, ale nakoľko po telefonáte na príslušný súd im nebolo potvrdené ku dňu konania dražby žiadne konanie vedené s tými istými subjektami, mali vzhľadom na podvodné okolnosti pri preukazovaní príjmu žalobcu, za účelom vylákania úveru od žalovaného 1), za to, že ide opäť o nejaký podvod. To, že uvedenú telefonickú snahu p. právny zástupca nezaznamenal vnímajú ako výsostne ako účelové tvrdenie a nič predsa nebráni súdu, aby vykonal vo veci dôkaz a preveril doručovanie tejto listiny a ňou aj fakt, že takéto opatrenie nikdy nebolo zo strany súdu poslané do dispozičnej sféry žalovaného 2) a tým bolo porušené právo rovnosti v súdnom konaní. Má ako žalovaný 2) za to, že vydanie takéhoto predbežného opatrenia malo byť istotne dražobníkovi adresované, veď práve kvôli tomu sa dražba konala, že pracovníci súdu uvedené telefonicky popreli a súčasne elektronická schránka žalovaného 2) bola prázdna. Spôsob konania súdu porušilo rovnosť práv účastníkov konania o vydanie predbežného opatrenia, dražobník vykonával dražbu v dobrej viere, nemal a ani nemohol mať týmto spôsobom konania súdu vedomosť, že jeho práva by mali byť nejako upravené a menené, prípadne, že je takto povinný sa niečoho zdržať. Do dnešného dňa žalobca neuhradil pohľadávku, jej zvyšnú časť a ani sa o to nejako nesnaží, peňažné plnenie vylákal podvodným tvrdením o výške príjmu, ktorú deklaroval vlastnoručným podpisom a prehlásením, že jeho príjem je 700,- eur / mesačne. Súčasne, nakoľko ako uviedli, počas obdobia kovidu žalovaný 1) pochovával svoju matku a mal pozitívne diagnostikovaného 80 ročného otca, riešil nepredstaviteľnú životnú situáciu straty rodiča a akútnej zmeny životnej situácie svojho otca, teda nemohol sa z objektívnych dôvodov zúčastňovať pojednávania. Týmto sa ospravedlňuje aj za skutočnosť reálnej absolútnej ignorácie akejkoľvek mailovej korešpondencie z jeho strany, čo je však iste ľudsky pochopiteľné. V prípade potreby doloží úmrtný list. Nie je to štýl žalovaného 1) za normálnych okolností nezdvíhať telefón a nesledovať elektronickú schránku, naviac si je treba uvedomiť, že žalovaný 1) je v právnom postavení veriteľa a že nie on je na niečo povinný, ale naopak klient právneho zástupcu je ten, ktorý je dlžníkom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhovali, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

8. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

9. Preskúmaním veci samej z dôvodov uvádzaných v odvolaní žalovanými dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je jasné, výstižné a presvedčivé, a zodpovedá kritériám stanoveným v § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie, z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

10. Súd prvej inštancie teda opierajúc sa o dostatočné skutkové zistenia tieto správne vyhodnotil a vyvodil z nich i správny právny záver. Na zdôraznenie ich správnosti odvolací súd len podčiarkuje, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie mal aj odvolací súd za preukázané, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že dobrovoľná dražba konaná dňa 16.12.2019, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV. č. 47 vedenom Okresným úradom Trenčín, katastrálnym odborom pre k. ú. Bobot je neplatná, pričom nespochyboval platnosť záložnej zmluvy, avšak poukázal na viaceré ustanovenia zákona, ktoré mali byť počas dražby porušené. Súd prvej inštancie preto správne skúmal, či k žalobcom tvrdeným porušeniu zákona došlo a či pre takéto porušenie je potrebné určiť dobrovoľnú dražbu za neplatnú. Žalobca porušenie zákona videl najmä v tom, že žalovaný 2) ako dražobník uskutočnil dražbu napriek tomu, že pred začatím dražby bolo predložené uznesenie okresného súdu č. k. 24C/56/2019-27 zo dňa 16.12.2019, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie žalovanému 1), aby sa zdržal výkonu záložného práva nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu. Preskúmaním notárskej zápisnice N 696/2019, NZ 57035/2019, NCRIs 57919/2019 súd prvej inštancie správne zistil, že predmetné uznesenie bolo skutočne pred začatím dražby predložené žalovanému 2) (vyplýva to priamo z notárskej zápisnice a potvrdil to pred súdom prvej inštancie aj žalovaný 3)). Ako vyplýva z ustanovenia § 19 ods. 1 písm. b) zákona, v prípade neodkladného opatrenia je dražobník povinný upustiť od dražby, ak je preukázané, že neodkladné opatrenie bolo nariadené, pričom nevyžaduje sa, aby nadobudlo

vykonateľnosť a už vôbec nie právoplatnosť. Preto, pokiaľ žalovaný 2) vykonal dražbu napriek vedomosti o nariadení neodkladného opatrenia, aj podľa odvolacieho súdu nepostupoval v súlade so zákonom a porušil v tejto časti jeho ustanovenie. Ďalším tvrdeným porušením zákona bolo, že výška pohľadávky v čase začatia dražby nepresahovala hodnotu 2.000 eur. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie pritom dostatočne preukázal, že na úver zaplatil 8 x 80 eur, teda spolu 640 eur. Podľa zmluvy zo splátky 80 eur sa na istinu započítavala čiastka 36,67 eur, na istinu tak žalobca aj podľa odvolacieho súdu zaplatil 8 x 36,67 eur, spolu 293,36 eur. Zostatok istiny tak k začiatku dražby predstavoval sumu 1.906,64 eur (2.200 eur - 293,36 eur = 1.906,64 eur), čo je teda menej ako suma 2.000 eur ustanovená pre možnosť vykonania dražby predajom nehnuteľnosti ustanovená v § 3 ods. 6 zákona. Súd prvej inštancie teda správne konštatoval, že zo strany žalovaných 1), 2) došlo k porušeniu aj tohto ustanovenia zákona. Pokiaľ žalovaný 2) pred súdom prvej inštancie v jeho mailovom podaní namietol, že výška pohľadávky k začiatku dražby bola v sume 4.989 eur, tieto svoje tvrdenia ani podľa odvolacieho súdu nijak nepreukázal. V tejto súvislosti súd prvej inštancie správne zdôraznil, že je potrebné si uvedomiť, že v zmysle uvedeného ustanovenia sa stanovená hodnota pohľadávky týka len istiny, nie príslušenstva. Znamená to teda, že pri posudzovaní porušenia uvedeného ustanovenia treba zohľadniť len výšku istiny, na úroky a iné príslušenstvo sa neprihliada. V neposlednom rade žalobca namietol, že mu v súlade s ustanovením § 12 ods. 4 zákona nebol doručený znalecký posudok. Keďže žalovaní 1) - 3) túto skutočnosť pred súdom prvej inštancie nerozporovali, mal súd prvej inštancie správne za pravdivé toto tvrdenie žalobcu, a preto správne ustálil, že bolo porušené aj toto ustanovenie zákona. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže žalovaní porušili hneď niekoľko ustanovení zákona, rozhodol súd prvej inštancie správne tak, že spornú dražbu určil za neplatnú. Záverom súd prvej inštancie správne dodal, že žalovaní v konaní neprodukovali žiadne svoje tvrdenia a skutkový stav tvrdý žalobcom nijak nerozporovali, preto stav tvrdý a v konečnom dôsledku aj preukázaný žalobcom správne vyhodnotil ako pravdivý.

11. Čo sa týka tvrdení a predkladaných listinných dôkazov žalovanými v odvolaní, odvolací súd uvádza, že podľa v súčasnosti platného a účinného Civilného sporového poriadku, ktorý upravuje konanie pred súdmi v civilných veciach, tak uvedené skutkové tvrdenia žalovaných predstavujú tzv. novotu v odvolacom konaní podľa § 366 CSP, ktorej uplatnenie má súvis s koncentráciou konania podľa § 154 CSP, ktorý stanovuje, že prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, medzi ktoré patria podľa § 149 CSP aj skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, hmotnoprávne námietky, možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Uvedené prostriedky, ak neboli použité do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania, možno ako novotu v odvolacom konaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie / § 366 CSP/. Teda to znamená, že strany sporu musia uplatniť prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany / § 149 CSP/, včas, do určitého časového momentu, ktorým je v prípade zákonnej koncentrácie konania / § 154 CSP/ vyhlásenie uznesenia konajúceho súdu o skončení dokazovania. Ak sú prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany uplatnené stranou sporu až po tomto časovom okamihu, nemožno im priznať procesnoprávne účinky a súd na ne neprihliada. Odvolací súd z obsahu súdneho spisu zistil, že v predmetnej veci boli žalovaní 1/ a 2/ zo strany súdu prvej inštancie vyzvaní na písomné vyjadrenie k žalobe žalobcu, uvedenie rozhodujúcich skutočností na svoju obranu a označenie dôkazov, a zároveň boli poučení v zmysle § 154 CSP, že prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany musí uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí (výzva im bola riadne doručená). Po takomto poučení sa žalovaní písomne nevyjadrili, na výzvu súdu nereagovali, na nariadenom pojednávaní sa nezúčastnili (predvolanie im bolo riadne doručené, svoju účasť neospravedlnili a o odročenie nepožiadali). Žalovaní 1/ a 2/ teda žalobcom uplatnený nárok nepopreli. Skutočnosť, že žalovaní neprejavili záujem o spor, ich pasivita nemôže byť na ich prospech. Z uvedeného vyplýva, že do momentu zákonnej koncentrácie konania v danej veci /vyhlásenie uznesenie o skončení dokazovania súdom prvej inštancie dňa 01.07.2021/ žalovaní nielenže neuvádzali svoje tvrdenia, nepredložili ani listinné dôkazy. O význame zákonnej koncentrácie konania boli pritom zo strany súdu prvej inštancie riadne poučení. Z uvedeného potom vyplýva, že všetky popretia skutkových tvrdení žalobcu, vlastné skutkové tvrdenia a hmotnoprávne námietky, ktoré žalovaní použili vo svojom odvolaní, žalovaní v spore uplatnili až po okamihu zákonnej koncentrácie konania. Z pohľadu odvolacieho konania potom platí, že uvedené skutkové tvrdenia žalovaných, ktoré títo prvýkrát použili až vo svojom odvolaní, žalovaní v spore uplatnili až po okamihu zákonnej koncentrácie konania a jedná sa preto o novoty uplatnené v odvolacom konaní. Na takéto novoty by mohol odvolací súd prihliadať len za splnenia podmienok § 366 CSP, teda ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú

vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd však v tomto spore nezistil naplnenie žiadneho z už uvedených dôvodov § 366 CSP pre uplatnenie novôt zo strany žalovaných v odvolacom konaní. Novoty uplatnené žalovanými sa netýkajú procesných podmienok /medzi ktoré patria napríklad právomoc súdu, príslušnosť súdu, neexistencia prekážky začatého konania (litispendencie), neexistencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci (rei iudicatae), spôsobilosť strany samostatne konať pred súdom (procesná spôsobilosť) a podobne/, netýkajú sa vylúčenia sudcu, či nesprávneho obsadenia súdu a nejde ani o situáciu, kedy ich žalobca bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Novotami uplatnenými žalovanými v ich odvolaní nemá byť ani preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uvedené súvisí s uplatnením odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, teda že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Takouto inou vadou je akékoľvek procesné pochybenie súdu prvej inštancie, ktoré nie je subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 CSP, za predpokladu, že mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie veci. Príkladom takejto inej vady môže byť nesprávne realizované poučenie zo strany súdu, pochybenia pri vykonávaní dokazovania, porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami a podobne. Žalovaní vo svojom odvolaní konkrétnu vadu konania pred súdom prvej inštancie, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci netvrdia, a teda ani neodôvodňujú použitie novoty v odvolacom konaní z tohto dôvodu a odvolací súd sám takúto vadu pri preskúmaní veci nezistil.

12. Keďže v spore nebola splnená žiadna zo zákonných podmienok, za splnenia ktorej by odvolací súd mohol prihliadnuť na novoty uplatnené žalovanými v ich odvolaní, považuje odvolací súd skutkový stav zistený vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie za úplný a správny a za rovnako správne považuje aj jeho právne posúdenie.

13. Na základe uvedených záverov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným 1/, 2/, 3/ v rozsahu 100%, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).